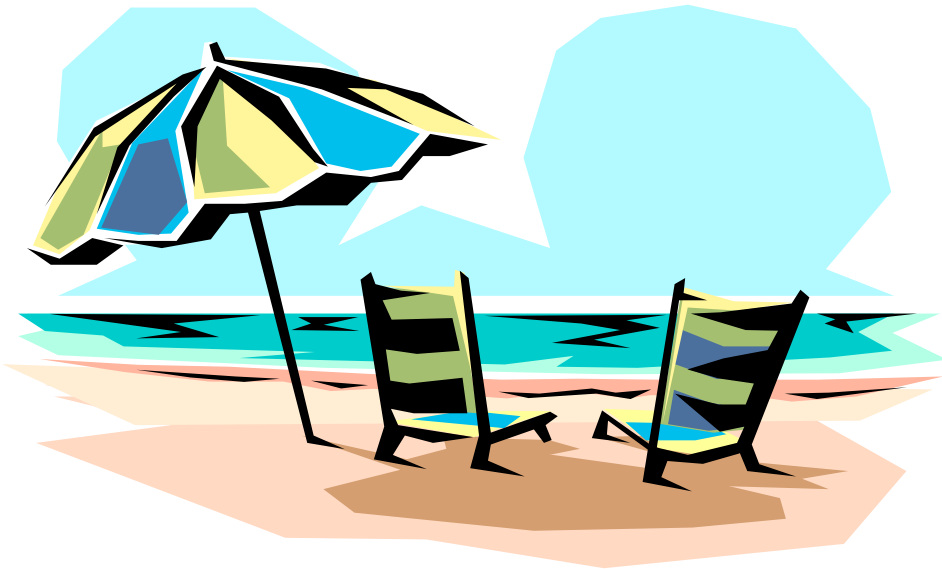

...MORE TO IT...

มีนาคม 2550

กระดานข่าว

- ➡ แผนปฏิบัติการสากลในการจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IPOA – IUU)
- ➡ การนำอวนลากแผ่นตะเฒ่าเข้ามาใช้ในประเทศไทย

เจ้าประจำ

- ➡ บ้านกาแฟ
- ➡ ป. ปลาหนัง
- ➡ บ้านเราจะนำอยู่
- ➡ ..ท้าทาย..สมอง
- ➡ อ่านดี ๆ มีรางวัล

สวัสดิ์ครับ

... More To It... ฉบับนี้ ต้องขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับ “ พี่ป้อม .. พวงทอง อ่อนอุระ” จาก กองประมง ต่างประเทศ ที่ช่วยเพิ่มสีสัน เนื้อหาให้แก่พวกเรา ..อย่าลืมนะครับ.. ช่วย ๆๆ กัน เราอยากให้ ...More To It... เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอด/แลกเปลี่ยน ความรู้ ความคิด ระหว่างเรา...

ขอบคุณครับ

กอง บ.ก (บอกกล่าว)

E-mail :mfrdb_moretoit@yahoo.co.th

แผนปฏิบัติการสากลในการจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย
ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม
[International Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing (IPOA-IUU)]

พวงทอง อ่อนอรุระ
กลุ่มกฎหมายระหว่างประเทศ กองประมงต่างประเทศ
มกราคม 2550

1. ภูมิหลังและความหมายของการทำประมงเถื่อน

การทำประมงเถื่อนนั้นถือเป็นการประมงทุกประเภท และก่อให้เกิดปัญหาแก่ผู้ที่พยายามให้มีการบริหารจัดการประมงอย่างเหมาะสม ทั้งต่อผู้คนที่ต้องพึ่งพาการประมงในด้านที่เป็นแหล่งอาหารและแหล่งทำการประมงเถื่อนจึงอาจมีผลทำให้การประมงที่ปวงถึงแก่กาลอวสานได้ อนึ่ง ผู้ที่ทำการประมงเถื่อนนั้นถือว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมที่ขาดความรับผิดชอบ ไม่เคารพต่อกฎระเบียบในการทำการ ประมง และเอาเปรียบชาวประมงที่ทำการประมงอย่างถูกต้องตามกฎหมายและกฎข้อบังคับ ในปัจจุบัน ไม่มีการรายงานถึงสถิติการทำประมงเถื่อน ทราบแต่เพียงว่าในการทำการประมงที่สำคัญบางประเภคนั้น ปริมาณจับจากการทำประมงเถื่อนมีสัดส่วนสูง เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณจับทั้งหมด แต่ที่น่าเป็นห่วงยิ่งกว่านั้นคือ มีการทำการประมงเถื่อนเกิดขึ้นทั่วโลก เพราะชาวประมงที่ทำการประมงเถื่อนเหล่านี้พยายามหลีกเลี่ยงกฎข้อบังคับใหม่ที่มีความเข้มงวดขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากพบว่ามียกฉวยที่ใกล้สูญพันธุ์นั้นเพิ่มมากขึ้น

แผนปฏิบัติการสากลเพื่อขจัดประมงเถื่อน (International Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing) นี้ จึงได้จัดเตรียมเครื่องมือหลายแบบไว้เพื่อให้ประเทศต่างๆ นำไปใช้ต่อต้านการทำการประมงเถื่อน โดยที่ประเทศเหล่านั้นอาจกระทำต่อต้านการทำการประมงที่ผิดกฎหมายหรือการทำการประมงเถื่อนด้วยตนเอง หรืออาจร่วมมือกับประเทศอื่นๆ ก็ได้ เครื่องมือบางประเภคนั้น ได้รับการออกแบบมาใช้กับทุกประเทศ แต่มีเครื่องมือบางชนิดที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อให้ประเทศบางกลุ่มได้ใช้ประโยชน์เป็นการเฉพาะ คือ

- รัฐเจ้าของธง (รัฐที่จดทะเบียนเรือและอนุญาตให้เรือลำนั้นชักธงของรัฐตน)
- รัฐชายฝั่ง (รัฐที่มีอาณาเขตติดต่อกับทะเลหรือมหาสมุทร)
- รัฐเจ้าของท่าเรือ (รัฐที่อนุญาตให้เรือประมงต่างชาติเข้ามาเทียบท่าเรือรัฐตน)

นอกจากนี้ แผนปฏิบัติการสากลเพื่อขจัดประมงเถื่อนได้เรียกร้องให้มีการนำมาตรการตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการค้า มาใช้ ซึ่งจะมีผลทำให้สัตว์น้ำที่ถูกจับขึ้นมาโดยชาวประมงที่กระทำการประมงแบบผิดกฎหมายไม่อาจนำสัตว์น้ำนั้นมาขายได้ หรือไม่สามารถนำไปทำการแปรรูปเพื่อส่งออกจำหน่ายในตลาดโลกได้

2. ลักษณะและขอบเขตของ IUU Fishing และแผนปฏิบัติการสากล

ในสภาวะการณ์ปัจจุบันย่อมเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การประมงนั้นเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญ ทำให้เกิดการจ้างแรงงาน เกิดแหล่งรายได้ ประชากรจำนวนมากนับล้านคนดำรงชีวิต โดยการพึ่งพาสัตว์น้ำ ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมงทุกคนจึงต้องช่วยกันอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรประมงของโลกให้ยั่งยืนสืบไป ทั้งนี้ เพื่อให้มีทรัพยากรสัตว์น้ำหรือทรัพยากรประมงในจำนวนที่เพียงพอต่อการบริโภคของคนรุ่นปัจจุบัน และอนุชนรุ่นหลังสืบต่อกันไปเป็นระยะเวลานาน ดังนั้น โดยความมุ่งประสงค์หรือเจตนารมณ์ดังกล่าว ประเทศสมาชิกขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติหรือเรียกโดยย่อว่า “เอฟ เอ โอ” จำนวนกว่า 170 ประเทศ จึงร่วมกันให้การรับรองจรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ หรือมีชื่อเป็นทางการซึ่งได้รับการยอมรับจากทั่วโลกว่า The Code of Conduct for Responsible Fisheries หรือ CCRF ขึ้นในปี 2538 หรือ ค.ศ. 1995 ดังได้กล่าวถึงลักษณะและขอบเขตของจรรยาบรรณฉบับนี้มาแล้วในตอนต้น ซึ่งกล่าวโดยสรุปได้ว่าจรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบฉบับนี้ มิได้เป็นกฎหมายระหว่างประเทศ จึงไม่มีสภาพบังคับ เพียงแต่มุ่งประสงค์ให้ทุกคนที่ประกอบอาชีพประมง หรือเกี่ยวข้องกับการประมงได้นำเอาแนวทางในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบของจรรยาบรรณ ไปปรับใช้ในทางปฏิบัติด้วยความสมัครใจ

แต่อย่างไรก็ดี แม้ว่าจะได้มีการยอมรับจรรยาบรรณฉบับนี้กันเป็นการทั่วไป ประกอบกับมีการนำเอาบทบัญญัติของจรรยาบรรณฯ ไปปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น แต่ก็มีการทำการประมงบางส่วนเท่านั้นที่ทำการประมง

อย่างไรก็ตาม ยังมีชาวประมงบางกลุ่มที่ไม่เคารพและไม่ยึดถือกฎระเบียบในการทำการประมง รวมทั้งกฎระเบียบที่ปรากฏอยู่ในจรรยาบรรณและในตราสารระหว่างประเทศอื่นๆ ตัวอย่างเช่น ชาวประมงบางคนไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเกี่ยวกับเครื่องมือทำการประมงและแหล่งทำการประมง บางรายไม่เคยรายงานผลการจับ หรือรายงานอย่างไม่ถูกต้อง เจ้าของเรือประมงบางรายได้สับเปลี่ยนธงเรือของตน โดยเฉพาะในประเทศที่ไม่สามารถหรือไม่เต็มใจที่จะควบคุมการทำการประมงอย่างเพียงพอ การทำการประมงโดยขาดความรับผิดชอบเช่นนี้ มีผลบั่นทอนโดยตรงต่อความพยายามในการบริหารจัดการประมงอย่างถูกต้อง

คำว่าทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ไม่รายงาน และไร้การควบคุม หรือการประมงเถื่อนนี้ ได้รับบัญญัติขึ้นเพื่อใช้กับการทำการประมงอย่างไร้ความรับผิดชอบ ด้วยการดำเนินงานอย่างจริงจังของ เอฟ เอ โอ เป็นเวลากว่าสองปี ประเทศสมาชิกของเอฟ เอ โอ ได้ร่วมกันพัฒนาแผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการป้องกัน ขัดขวาง และขจัดประมงเถื่อน (IPOA-IUU FISHING) ขึ้นในปี 2544 เพื่อแก้ไขปัญหาคือการล่าปลามากเกินไป แต่อย่างไรก็ตาม แผนปฏิบัติการสากลเพื่อขจัดประมงเถื่อนนี้ ยังเป็นเรื่องของสมัครใจของรัฐทั้งปวง เช่นเดียวกับจรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ เพราะเป็นเสมือน “กล่องเครื่องมือ” ซึ่งประกอบด้วยเครื่องมือหลายชนิด ที่ควรนำมาใช้ในการจัดการกับการประมงเถื่อนในรูปแบบต่างๆ แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในการประมงแต่ละประเภทเท่านั้นว่าจำเป็นต้องเลือกใช้เครื่องมือชนิดใดจึงจะเหมาะสม ไม่ใช่ว่าเครื่องมือทั้งหมดที่มีอยู่ในกล่องเครื่องมือนี้จะเหมาะสมกับทุกกรณี ดังนั้น การเลือกใช้เครื่องมือในกล่องดังกล่าวจึงมีความสำคัญและเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้การบริหารจัดการบรรลุผลสำเร็จได้ดี

3. วัตถุประสงค์และหลักการสำคัญของแผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing

วัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing คือการป้องกัน ปราบปราม และจัดการทำประมงเถื่อน โดยการจัดหามาตรการที่เคร่งครัด มีประสิทธิภาพและโปร่งใสให้แก่ทุกรัฐในการปฏิบัติ รวมทั้งจัดตั้งองค์กรจัดการประมงที่เหมาะสมในแต่ละภูมิภาค ตามหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ

เพื่อเป็นการป้องกัน ปราบปราม และจัดการทำประมงเถื่อน แผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing ได้นำมาตรการรวมทั้งกลยุทธ์ต่างๆ มาใช้บังคับ โดยเฉพาะการมุ่งให้ความสำคัญแก่ความต้องการพิเศษของรัฐกำลังพัฒนาตามมาตรา 5 ของจรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ

3.1 การมีส่วนร่วมและการประสานงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพควรจะนำแผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing ไปใช้บังคับโดยทางตรงกับรัฐทั้งปวง, โดยการร่วมมือกับรัฐอื่นๆ หรือการบังคับโดยทางอ้อมโดยผ่านองค์กรจัดการประมงในระดับภูมิภาค หรือโดยผ่าน เอฟ เอ โอ และองค์กรระหว่างประเทศที่เหมาะสมอื่นๆ องค์กรประกอบที่สำคัญที่จะทำให้การบังคับใช้มีประสิทธิภาพขึ้นขึ้นอยู่กับความร่วมมืออย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการปรึกษาหารือและการแบ่งปันข้อมูลระหว่างกัน เพื่อที่จะลดการทำประมงเถื่อนระหว่างรัฐ และองค์กรระหว่างประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก ควรมุ่งเน้นให้มีความร่วมมือกันระหว่างรัฐและองค์กรดังกล่าว การมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการที่จะขจัด IUU Fishing รวมทั้งอุตสาหกรรม ชุมชนประมง และองค์กรภาคเอกชน

3.2 การนำไปปฏิบัติ มาตรการในการป้องกัน ปราบปรามและจัดการทำประมงเถื่อน ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่า จะนำแผนปฏิบัติการระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับโลก ไปปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

3.3 วิธีการและการปฏิบัติที่เข้มงวด มาตรการในการป้องกัน ปราบปรามและจัดการทำประมงเถื่อน ควรกล่าวถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการจับสัตว์น้ำทุกประเภท ในการใช้วิธีการนี้ รัฐควรจะนำมาตรการต่างๆ เพื่อสร้างความรับผิดชอบเบื้องต้นของรัฐเจ้าของธง (Flag State) และบังคับใช้ในเขตอำนาจรัฐตามกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งมาตรการของรัฐเจ้าของท่าเรือ รัฐชายฝั่ง Market-related Measures และมาตรการทั้งปวง เพื่อให้มั่นใจว่ารัฐจะไม่ให้การสนับสนุนหรือมีส่วนร่วมใน IUU Fishing รัฐควรจะใช้มาตรการเหล่านี้ตามที่เหมาะสมและให้ความร่วมมือ เพื่อให้มั่นใจได้

ว่าได้มีการนำมาตรการเหล่านี้มาใช้บังคับแบบบูรณาการ แผนปฏิบัติการควรจะแยกแยะถึงผลกระทบของ IUU Fishing ต่อภาวะเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

3.4 การอนุรักษ์ มาตรการในการป้องกัน ปรามปรามและจัดการทำประมงเกิน ควรสอดคล้องกับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนในระยะยาวของประชากรสัตว์น้ำและการคุ้มครองสถานะแวดล้อม

3.5 ความโปร่งใส แผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing ควรจะถูกนำไปใช้อย่างโปร่งใสดำเนินการตามมาตรา 6.13 ของจรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ

3.6 การไม่เลือกปฏิบัติ แผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing ควรจะมีพัฒนาและนำไปใช้โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อรัฐหนึ่งหรือเรือประมงของรัฐตน ทั้งในลักษณะของรูปแบบหรือในลักษณะของข้อเท็จจริง

4. การนำมาตรการป้องกัน ปรามปรามและจัดการทำประมงเกินมาใช้ปฏิบัติ

4.1 ความรับผิดชอบของรัฐทั้งปวง

แผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐทั้งปวง ดังนี้:-

1) รัฐควรให้การยอมรับและเคารพต่อแนวทางปฏิบัติของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 เพื่อให้นำไปใช้ในการป้องกัน ปรามปรามและจัดการทำประมงเกิน

2) รัฐทั้งปวงได้รับการกระตุ้นให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือภาคยานุวัติต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982, ความตกลงสหประชาชาติ ค.ศ. 1995 และ ความตกลงเพื่อส่งเสริมการควบคุมเรือประมงที่ทำการประมงในทะเลหลวงให้ปฏิบัติตามมาตรการสากลเพื่อการอนุรักษ์และจัดการประมง ค.ศ. 1993 และหากรัฐใดยังมิได้เข้าเป็นภาคีตราสารเหล่านี้ถือว่าไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของตราสารเหล่านี้

3) รัฐทั้งปวงควรปฏิบัติตามตราสารด้านประมงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทุกฉบับซึ่งรัฐตนได้ให้สัตยาบัน ยอมรับหรือภาคยานุวัติไว้อย่างเคร่งครัด

4) การทำการประมงในมหาสมุทรต่างๆ นั้น องค์การประมงในระดับภูมิภาค จะเป็นผู้ทำหน้าที่ควบคุมดูแลทุกรัฐที่มีเรือประมงเข้าไปทำการประมงในแหล่งทำการประมงเหล่านี้ จึงควรเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรดังกล่าว หรือต้องควบคุมเรือประมงของตนมิให้กระทำการใดๆ ที่ละเมิดกฎข้อบังคับที่องค์กรเหล่านี้ได้กำหนดขึ้นไว้

5) รัฐต่างควรทบทวนกฎหมายประมง รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายของตนเป็นอันดับแรก เพื่อให้มั่นใจได้ว่าสามารถใช้กฎหมายเหล่านี้ได้อย่างสอดคล้องกับวิธีการที่แจ้งไว้ในแผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing ในการดำเนินการทบทวนกฎหมายนั้นควรพิจารณาประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

✓ ภายใต้อธิบายและของแผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing นั้น จำเป็นจะต้องเพิ่มหน่วยงานตามกฎหมายขึ้นอีกหรือไม่?

✓ บทลงโทษสำหรับการทำประมงที่ผิดกฎหมายในปัจจุบันรุนแรงเพียงพอแล้วหรือไม่?

✓ ภายใต้อธิบายที่ใช้บังคับในปัจจุบัน จะสามารถควบคุมกิจกรรมในการทำการประมงของเรือประมงของรัฐตนได้จริงหรือไม่?

✓ หากคนถือสัญชาติของรัฐเป็นเจ้าของเรือประมงที่ไปจดทะเบียนในรัฐอื่น หรือไปทำหน้าที่นายเรือในเรือประมงของรัฐอื่น จะสามารถบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อป้องกันมิให้คนเหล่านั้นทำการประมงที่ผิดกฎหมายได้หรือไม่?

✓ หากรัฐได้ยินยอมให้มีการนำขึ้นท่าหรือขนถ่ายสัตว์น้ำจากเรือประมงต่างชาติที่ทำเทียบเรือของรัฐตน มีกฎหมายและวิธีปฏิบัติที่สามารถใช้ในการควบคุมกิจกรรมดังกล่าว เช่นการตรวจสอบ หรือไม่?

✓ ในกรณีที่รัฐได้มีการอนุญาตให้กองเรือประมงต่างชาติเข้ามาทำการประมงในน่านน้ำของรัฐตน ควรจะเพิ่มมาตรการเกี่ยวกับการประมงที่ผิดกฎหมายในข้อตกลงที่ทำไว้ได้หรือไม่?

6) ชาวประมงที่ทำผิดกฎหมายข่มขู่พยายามหลีกเลี่ยงการถูกตรวจสอบ จึงมักจะทำการประมงในเขตที่มีการติดตามตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้าระวัง (Monitoring, Control and Surveillance หรือ MCS) ไม่เข้มงวดนัก ดังนั้นแผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing จึงได้กำหนดเครื่องมือสำหรับการติดตามตรวจสอบอย่างกว้างๆ เพื่อใช้ในการต่อต้านการประมงเถื่อนไว้ ดังต่อไปนี้

- ระบบติดตามเรือประมง (Vessel Monitoring System หรือ VMS)
- โครงการส่งผู้สังเกตการณ์ประจำบนเรือประมง
- ระบบรายงานผลการจับสัตว์น้ำในแต่ละเที่ยวเรือ
- การตรวจสอบเรือประมงทั้งที่ทำเทียบเรือและในทะเล
- การไม่อนุญาตให้เรือที่สงสัยว่าจะเป็นเรือประมงเถื่อนเข้าเทียบท่าหรือให้เอกสารใดๆ
- วิธีอื่นๆ

7) รัฐควรสนับสนุนให้ชาวประมงทุกคนปฏิบัติตามกฎข้อบังคับด้านการประมงโดยวิธีการสร้างสรรค์ซึ่งรวมถึง:-

- การให้การศึกษาและบริการต่างๆ แก่ชุมชนและชาวประมง
- การให้ผู้ใช้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการพัฒนากฎระเบียบด้านการประมง
- การสร้างจิตสำนึกเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือปฏิบัติตามกฎระเบียบนั้นๆ
- การจัดทำระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่ชาวประมงสามารถปฏิบัติตามได้โดยง่าย

8) รัฐควรปรับปรุงความสามารถในการตรวจตราเรือประมงและตรวจสอบในกรณีที่มีการทำการประมงเถื่อนเกิดขึ้น และจกต้องดำเนินคดีกับผู้ละเมิดกฎข้อบังคับด้านการประมงอย่างจริงจัง

9) รัฐควรเข้าร่วมในเครือข่ายสากลเพื่อร่วมมือและประสานงานระหว่างกัน ในการติดตามตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้าระวังในกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการประมง ซึ่งจะช่วยให้อื่นๆ สามารถหาข้อมูลที่ต้องการทราบได้อย่างรวดเร็ว

4.2 ความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของธง

แผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของธง ดังนี้:-

- 1) ควบคุมกิจกรรมการทำการประมงของเรือที่ชักธงของรัฐตน รวมไปถึงเรือประมงและเรือที่ใช้สนับสนุนการทำการประมง (เช่น เรือขนส่งหรือเรือแม่ที่ทำหน้าที่ส่งเสบียงและน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่เรือประมงและรับสัตว์น้ำกลับเข้าท่า)
- 2) รัฐบาลของรัฐเจ้าของธงจกต้องมีความมุ่งมั่นทางการเมืองที่จะทำให้เกิดผล
- 3) **การจดทะเบียนเรือประมง** ก่อนที่รัฐจะอนุญาตให้เรือประมงของตนชักธงของรัฐตน รัฐนั้นควรจะต้องมั่นใจความสามารถในการควบคุมการทำการประมงของเรือลำนั้นให้ได้ก่อน
- 4) รัฐจกควรจดทะเบียนเรือประมงทุกประเภททุกขนาดให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ และรวบรวมทะเบียนประวัติของเรือแต่ละลำไว้เป็นหลักฐาน
- 5) รัฐควรหลีกเลี่ยงการจดทะเบียนเรือที่เคยมีประวัติทำการประมงเถื่อนมาก่อน
- 6) รัฐควรให้เจ้าของเรือลำที่จดทะเบียนเรือนี้ในชื่ออื่นๆ มาก่อนด้วย และรัฐควรให้เจ้าของเรืออธิบายถึงสาเหตุในการเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเรือเป็นนิจลินด้วย
- 7) **ทะเบียนประวัติเรือประมง** แต่ละรัฐควรจัดทำทะเบียนประวัติของเรือประมงแต่ละลำขึ้นไว้ ข้อมูลที่ควรบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติของเรือนี้ ซึ่งนอกจากจะแจ้งถึงลักษณะทางกายภาพต่างๆ ของเรือ และประวัติการทำการประมงแล้ว ยังควรมีข้อมูลดังต่อไปนี้ด้วย

- ชื่อของเรือประมง หมายเลขทะเบียน ชื่อเรือเดิม (หากทราบ) และชื่อประเทศที่จดทะเบียนให้

- ชงที่เคยใช้ (ถ้ามี)
- สัญญาณเรียกวิทยุสากล (ถ้ามี)
- สถานที่และปีที่ต่อเรือ
- ประเภทของเรือ
- ประเภทของเครื่องมือหรือวิธีการทำการประมง
- ระวังจับน้ำที่จืดทะเลเบียน (กรอสตัน)
- ขนาดแรงม้าของเครื่องยนต์
- ความยาวเรือ
- ความลึกของเรือ
- ความกว้างของเรือ
- รูปถ่ายแสดงด้านข้างของเรือในวันที่จอดทะเลเบียน หรือหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างเรือตามความเหมาะสม
- ชื่อ ที่อยู่ และสัญชาติของบุคคลหรือบริษัทที่จอดทะเลเบียนเป็นเจ้าของเรือ
- ชื่อ ที่อยู่ และสัญชาติของบุคคลหรือบริษัทที่รับผิดชอบในการใช้เรือ
- ชื่อ ที่อยู่ และสัญชาติของบุคคลหรือบริษัทที่มีส่วนรับผิดชอบจากเรือ
- ประวัติการถือครองเรือ และประวัติการทำการประมงเดือนของเรือลำนี้ (หากทราบ)

ข้อสังเกต หากเป็นไปได้ ควรแจ้งในทะเลเบียนประวัติเรือด้วยว่าเรือลำนี้ยังคงทำการประมงอยู่อย่างสม่ำเสมอหรือไม่

8) **การอนุญาตให้ทำการประมง** รัฐเจ้าของธงควรมิให้เรือของตนออกไปทำการประมงในทะเลหรือมหาสมุทรอื่นใด เว้นแต่เรือลำนั้นได้รับอนุญาตให้ทำการประมงได้จากรัฐ รัฐเจ้าของธงจึงควรออกใบอนุญาตให้เฉพาะกับเรือที่จอดทะเลเบียนในรัฐของตนอย่างถูกต้อง และมีบันทึกทะเลเบียนประวัติของเรือประมงลำนี้ไว้แล้ว ดังนั้น เรือต่างๆ ควรจะได้รับอนุญาตให้ทำการประมงได้ก็ต่อเมื่อเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือ ยินยอมที่จะทำการประมงตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในใบอนุญาต เพื่อให้รัฐเจ้าของธงสามารถควบคุมกิจกรรมในการทำการประมงของเรือลำนั้นได้ อนึ่ง เงื่อนไขเหล่านี้ควรกำหนดไว้ให้ชัดเจน เช่น

- อนุญาตให้จับสัตว์น้ำชนิดใด
- อนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงประเภทใด
- อนุญาตให้ทำการประมงได้ในแหล่งใดและเมื่อใด

9) **มาตรการในการควบคุมอื่นๆ** การจดทะเบียนเรือประมง การทำทะเลเบียนประวัติเรือประมง และการอนุญาตให้ทำการประมงนั้นจะทำให้รัฐเจ้าของธงมีพื้นฐานทางกฎหมาย ในการควบคุมการทำการประมงของเรือประมงของตน แต่เพื่อให้การควบคุมเรือประมงเกิดผลอย่างจริงจัง รัฐเจ้าของธงควรจะได้เลือกใช้เครื่องมือที่ใช้ปฏิบัติจริงต่างๆ ดังที่ได้ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing นั้น เช่น

- รัฐเจ้าของธงควรรู้ตำแหน่งเรือทุกลำ หรืออย่างน้อยที่สุดก็ควรรู้เป็นช่วงเวลาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น รัฐเจ้าของธงจึงต้องหาวิธีการอื่น เพื่อให้ทราบตำแหน่งของเรือของตนทุกลำในทะเลให้ได้
- รัฐเจ้าของธงควรจะมีขีดความสามารถในการลาดตระเวนทางทะเลในบริเวณที่รู้แน่ชัดว่าเรือประมงของตนมักเข้าไปทำการประมงด้วย
- รัฐเจ้าของธงควรกำหนดให้เรือทุกลำรายงานผลการทำการประมงเป็นระยะโดยสม่ำเสมอ การใช้ระบบติดตามเรือ วิทยุ และโทรสาร อันเป็นการสะดวกและประหยัดเวลา
- แม้ว่าข้อมูลที่ต้องรายงานจะแตกต่างกันไปตามประเภทของการประมง รัฐเจ้าของธงควรกำหนดให้เรือประมงของตนรายงานข้อมูลในการทำการประมงที่สมบูรณ์และถูกต้องตามกำหนดเวลา ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ควรรวมถึง:-

- รายละเอียดของเรือ
- ตำแหน่งเรือ
- เส้นทางเดินเรือ
- การลงแรงทำการประมง
- องค์ประกอบสัตว์น้ำที่จับได้ และน้ำหนักรวมของสัตว์น้ำสดที่จำหน่าย
- การแจ้งการเข้า/ออกจากแหล่งทำการประมง
- การแจ้งกำหนดเข้าเทียบท่า
- รัฐเจ้าของธงควรจะสามารถตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับรายงานและตรวจสอบโทษผู้ที่ไม่รายงานหรือรายงานข้อมูลเท็จ วิธีการตรวจสอบนี้รวมถึงการตรวจสอบเป็นประจำ ณ ท่าเทียบเรือ และการใช้ผู้สังเกตการณ์อิสระประจำอยู่บนเรือ

ไม่รายงานหรือรายงานข้อมูลเท็จ วิธีการตรวจสอบนี้รวมถึงการตรวจสอบเป็นประจำ ณ ท่าเทียบเรือ และการใช้ผู้สังเกตการณ์อิสระประจำอยู่บนเรือ

➤ รัฐเจ้าของธงควรทำให้มั่นใจว่ามีการลงโทษผู้ทำการประมงเถื่อนรุนแรงเพียงพอต่อการกระทำ ความผิด ในกรณีที่มีการกระทำผิดขั้นรุนแรงนั้น เรือดังกล่าวควรถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงหรือให้ระงับการใช้ใบอนุญาตชั่วคราว การลงโทษอย่างเข้มงวดนี้จะช่วยทำให้ชาวประมงไม่กล้าทำการประมงเถื่อนอีกต่อไป

4.3 ความรับผิดชอบของรัฐชายฝั่ง

แผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐชายฝั่ง ดังนี้:-

- 1) ก่อนที่รัฐชายฝั่งจะอนุญาตให้เรือประมงต่างชาติเข้ามาทำการประมงในน่านน้ำของตน ควรตรวจสอบว่าเรือลำนั้นได้รับอนุญาตจากรัฐเจ้าของธงให้ไปทำการประมงนอกน่านน้ำของตนได้จริงหรือไม่เสียก่อน
- 2) รัฐชายฝั่งจึงควรทำในทุกวิถีทางเพื่อจัดประมงเถื่อนให้สิ้นไปจากน่านน้ำของรัฐตน
- 3) รัฐชายฝั่งไม่ควรออกใบอนุญาตการทำประมงให้แก่เรือประมงเถื่อน ดังนั้น รัฐชายฝั่งควรขอร้องให้รัฐเจ้าของธงรับรองว่าเรือที่ตนได้จดทะเบียนให้ นั้นไม่เคยมีประวัติเสียเกี่ยวกับการประมงเถื่อนมาก่อน หลังจากที่รัฐเจ้าของธงได้รับรองแล้ว รัฐชายฝั่งจึงจะออกใบอนุญาตให้เข้ามาทำการประมงในน่านน้ำของตนได้
- 4) รัฐชายฝั่งอาจกำหนดให้เรือต่างชาติใช้ระบบติดตามเรือ เพื่อให้รู้ตำแหน่งในแต่ละช่วงเวลา หรือตำแหน่งที่ใกล้เคียงของเรือเหล่านี้ได้ตลอดเวลา และรับข้อมูลต่างๆ ที่ระบบนี้ จะต้องรายงานเข้ามาเป็นระยะ และกำหนดให้เรือประมงต่างชาติทุกลำหรือบางส่วนมีผู้สังเกตการณ์อิสระประจำอยู่บนเรือ
- 5) รัฐชายฝั่งควรมีข้อบังคับให้เรือประมงทุกลำต้องนำสัตว์น้ำที่จับได้มายังท่าเทียบเรือประมงทุกครั้ง ทั้งนี้ เพราะการตรวจตราการขนถ่ายสัตว์น้ำกลางทะเลนั้นทำได้ยาก ชาวประมงเถื่อนจึงนิยมขนถ่ายสัตว์น้ำกลางทะเลเสียมากกว่าที่จะนำขึ้นท่า

4.4 ความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของท่าเรือ

แผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของท่าเรือ (Port State Responsibilities) ไว้ดังนี้:-

- 1) ปฏิเสธมิให้เรือต่างชาติเข้าเทียบท่า (ยกเว้นในกรณีฉุกเฉินหรืออยู่ในภาวะอันตราย)
- 2) ห้ามมิให้เรือประมงต่างชาตินำสัตว์น้ำขึ้นท่าหรือทำการขนถ่ายสัตว์น้ำบริเวณท่าเทียบเรือ
- 3) กำหนดให้เรือประมงที่จะเข้าเทียบท่าต้องมอบข้อมูลเกี่ยวกับเรือและข้อมูลในการทำการประมง และ
- 4) ตรวจสอบเรือที่สมควรให้ตรวจขณะจอดเทียบท่า
- 5) รัฐเจ้าของท่าเรือควรกำหนดให้เรือประมงต่างชาติทุกลำที่ขออนุญาตเข้าเทียบท่าดำเนินการ
 - แจ้งขออนุญาตเข้าเทียบท่าล่วงหน้าตามควร
 - มอบสำเนาใบอนุญาตการทำประมง

- แจ้งรายละเอียดการทำการประมงในเที่ยวเรือนั้น
 - แจ้งปริมาณสัตว์น้ำที่มีอยู่บนเรือ
- 6) ก่อนที่รัฐเจ้าของท่าเรือจะอนุญาตให้เรือต่างชาติลำอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมประมง ควรจะทำการสอบถามข้อมูลดังกล่าวก่อนอนุญาตด้วยเช่นกัน
- 7) รัฐเจ้าของท่าเรือควรรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้ เพื่อแจ้งต่อรัฐเจ้าของธงและองค์กรประมงในระดับภูมิภาค
- ชื่อรัฐเจ้าของธงของเรือลำนั้นและรูปพรรณ โดยละเอียดของเรือ
 - ชื่อ สัญชาติ และคุณสมบัติของนายท้ายเรือและได้กั้ง
 - ประเภทของเครื่องมือประมงที่ใช้บนเรือ
 - สัตว์น้ำที่มีอยู่บนเรือ โดยระบุแหล่งที่จับ ชนิดและลักษณะของสัตว์น้ำและปริมาณ
 - ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ตามที่องค์กรประมงในระดับภูมิภาคและข้อตกลงสากลต้องการ และ
 - ปริมาณสัตว์น้ำที่นำขึ้นและขนถ่ายที่ทำ
- 8) หากรัฐเจ้าของท่าเรือมีเหตุอันชวนให้เชื่อได้ว่าเรือลำใดที่เทียบท่าอยู่นั้น ได้มีส่วนร่วมในการทำการประมงเถื่อนแล้ว รัฐเจ้าของท่าเรือควรจะดำเนินการดังต่อไปนี้
- ไม่อนุญาตให้เรือลำนั้นนำสัตว์น้ำขึ้นท่าหรือขนถ่ายที่ทำ
 - แจ้งให้รัฐเจ้าของธงทราบโดยทันที และ
 - หากสงสัยว่าการทำการประมงเถื่อนในน่านน้ำของรัฐอื่น หรือในน่านน้ำที่จัดการดูแลโดยองค์กรประมงระดับภูมิภาค รัฐเจ้าของท่าเรือจะต้องแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้ประเทศและองค์กรที่เกี่ยวข้องทราบโดยทันที
- 9) รัฐเจ้าของท่าเรือสามารถใช้มาตรการอื่นเพิ่มเติมแก่เรือและผู้ประกอบการนั้นได้โดยความเห็นชอบหรือคำขอร้องจากรัฐเจ้าของธงอีกด้วย

4.5 มาตรการทางการค้าระหว่างประเทศ

ในปัจจุบัน มีความพยายามเพื่อร่วมมือกันในการควบคุมการค้าสัตว์น้ำที่ได้จากการประมงเถื่อน แผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing จึงได้เรียกร้องให้รัฐต่างๆ ร่วมกันพัฒนามาตรการทางการค้าระหว่างประเทศ (International Trade-related Measures) เพิ่มขึ้นเพื่อยุติการทำการประมงเถื่อน ซึ่งมาตรการเหล่านี้จะสอดคล้องกับข้อบังคับต่างๆ ที่ใช้อยู่ในการค้าระหว่างประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อป้องกันการค้าสัตว์น้ำที่จับได้จากการประมงเถื่อน โดยไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคที่ไม่จำเป็นใดๆ ในการค้าสัตว์น้ำชนิดอื่น อนึ่ง มาตรการการค้านี้จะครอบคลุมในรูปแบบต่างๆ ของการนำเข้าและส่งออกสินค้า อันประกอบด้วย

- ข้อกำหนดให้มีใบรับรองสัตว์น้ำที่จับได้และเอกสารควบคุมการค้าสัตว์น้ำ
- ข้อจำกัดและข้อห้ามในการนำเข้าและส่งออกสินค้าสัตว์น้ำ

องค์กรประมงในระดับภูมิภาคจะมีบทบาทที่สำคัญในการประสานงานกับรัฐต่างๆ ในการจัดทำและบังคับใช้มาตรการทางการค้าเหล่านี้ โดยเฉพาะมีบทบาทในการขจัดประมงเถื่อน เพราะกลุ่มสัตว์น้ำที่มีมูลค่าสูงส่วนใหญ่ของโลก และกลุ่มสัตว์น้ำอื่นๆ ที่พลอยถูกจับได้ในการประมงเถื่อนนั้น อยู่ภายใต้การบริหารจัดการ โดยองค์กรประมงในระดับภูมิภาค องค์กรเหล่านี้จึงอยู่ในฐานะที่โดดเด่น ในการส่งเสริมและประสานความพยายามด้านต่างๆ เพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติการสากลเพื่อขจัดประมงเถื่อนนี้

อนึ่ง สิ่งที่องค์กรประมงในระดับภูมิภาคสามารถกระทำได้นั้น รวมถึง

- การรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการประมงเถื่อนในภูมิภาคของตน
- จำแนกเรือประมงที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมงเถื่อนและประสานงานเพื่อใช้มาตรการต่างๆ ในการกำจัดเรือเหล่านั้นออกไป
- เร่งรัดให้ประเทศที่ยังมีเรือที่เกี่ยวข้องกับการประมงเถื่อน ดำเนินการให้เรือเหล่านั้นยุติการทำประมงเถื่อนโดยเร็ว
- เรียกร้องให้รัฐภาคีสมาชิกทำการต่อต้านเรือไม่แจ้งสัญชาติที่เข้ามาทำการประมงในภูมิภาค

- รับรองข้อบังคับต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่มีการเช่าเรือได้ออกไปทำการประมงเถื่อน
- รับรองแผนตรวจสอบที่ทำเทียบเรือ กำหนดข้อจำกัดในการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเล และข้อกำหนดเพื่อห้ามเรือของรัฐที่ไม่ได้เป็นภาคีสมาชิกขององค์การ ซึ่งเข้ามาทำการประมงในภูมิภาคที่องค์การนั้นดูแลอยู่ นำสัตว์น้ำมาขึ้นที่ท่าเรือของรัฐภาคีสมาชิก
- รับรองมาตรการทางการค้าที่จะนำมาใช้ต่อต้านการประมงเถื่อน และ
- รับรองวิธีการออกใบรับรองสัตว์น้ำที่จับได้ และ/หรือ เอกสารที่ใช้ในการค้าสินค้าสัตว์น้ำ

5. การนำเอาแผนปฏิบัติการสากลในการขจัดประมงเถื่อนมาใช้ในทางบริหารจัดการกองเรือประมงไทย เพื่อให้เกิดการทำประมงอย่างรับผิดชอบ

การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการป้องกัน ชัดขวาง และขจัดประมงเถื่อนประเภทที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่รายงานและไร้การควบคุม ของไทย ดังนี้

1. แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการป้องกัน ชัดขวาง และขจัดประมงเถื่อนประเภทที่ผิด

กฎหมาย (IPOA-IUU) นั้น จัดทำขึ้นโดย เอฟ เอ โอ ตั้งแต่ พ.ศ. 2543 โดยเป็นผลจากการประชุมพิจารณาหารือกับประเทศสมาชิกสมาชิกเกี่ยวกับเนื้อหาของแผนปฏิบัติการนี้ที่กรุง โรม ในระหว่างเดือนตุลาคม 2543 และกุมภาพันธ์ 2544 ทั้งนี้ เนื้อหาของแผนปฏิบัติการนี้ได้เป็นที่ยอมรับโดยสังคมนานาชาติในการประชุมคณะกรรมการด้านการประมงของ เอฟเอโอ สมัยที่ 24 ในวันที่ 2 มีนาคม 2544 และสนับสนุนโดยคณะมนตรีของ เอฟ เอ โอ ในการประชุมสมัยที่ 120 ในวันที่ 23 มิถุนายนปีเดียวกันนั้น

2. แผนปฏิบัติการสากลเพื่อขจัดประมงเถื่อนนี้เป็นเรื่องของความสมัครใจ เช่นเดียวกัน

กับจรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ (Code of Conduct for Responsible Fisheries) นอกจากนั้นแผนปฏิบัติการสากลฉบับนี้ยังได้เรียกร้องให้มีการนำ “มาตรการตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการค้า” มาใช้ ซึ่งมาตรการนี้จะมีผลทำให้สัตว์น้ำที่จับโดยชาวประมงเถื่อนไม่สามารถนำออกขาย หรือแปรรูปจำหน่ายได้ในตลาดโลก

3. แผนปฏิบัติการฯ ได้กำหนดความรับผิดชอบของทุกรัฐไว้ โดยให้มีหน้าที่ ดังนี้:-

3.1 ปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับสำหรับการบริหารจัดการกองเรือประมง ซึ่งมีการ

บัญญัติไว้ในเอกสารสากลต่างๆ กฎข้อบังคับหลายข้อได้รับการบัญญัติไว้แล้วในจรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ ตลอดจนในเอกสารที่แสดงความสมัครใจและสนธิสัญญา (ข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย) อนึ่ง การยอมรับข้อตกลงต่างๆ เหล่านี้ จะช่วยทำให้มีการอนุรักษ์และการบริหารจัดการประมงทั่วโลกดียิ่งขึ้น

3.2 ในการทำการประมงในทะเลและมหาสมุทรต่างๆ นั้น องค์การประมง

ในระดับภูมิภาคจะทำหน้าที่ควบคุมดูแลทุกประเทศที่มีเรือประมงเข้าไปทำการประมงในแหล่งทำการประมงเหล่านี้ ดังนั้น ไทยจึงควรเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกขององค์การดังกล่าว หรืออย่างน้อยที่สุดต้องควบคุมเรือประมงของตนไม่ให้กระทำการใดๆ ที่ละเมิดกฎข้อบังคับที่องค์การเหล่านี้ได้กำหนดขึ้นไว้

3.3 สำหรับการดำเนินงานในระดับประเทศ ไทยควรทบทวนกฎหมายประมงรวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายนั้นเป็นอันดับแรก เพื่อให้มั่นใจได้ว่าสามารถใช้กฎหมายเหล่านี้ได้อย่างสอดคล้องกับวิธีการที่แจ้งไว้ในแผนปฏิบัติการสากลเพื่อขจัดประมงเถื่อน ทั้งนี้ ในการทบทวนกฎหมายภายในของรัฐนั้นควรพิจารณาประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

- จำเป็นต้องมีการเพิ่มหน่วยงานตามกฎหมายขึ้นอีกหรือไม่ เพื่อปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการสากลฉบับนี้
- บทลงโทษของการทำประมงเถื่อนที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้น รุนแรงเพียงพอหรือไม่
- ภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันและการบังคับใช้กฎหมายเหล่านี้ จะสามารถควบคุมกิจกรรมในการทำการประมงของเรือประมงของเรือประมงของรัฐตนได้จริงหรือไม่

- หากคนที่ถือสัญชาติของรัฐ (บุคคลและบริษัท) เป็นเจ้าของเรือประมงที่ไปจดทะเบียนกับรัฐอื่น หรือทำหน้าที่นายเรือในเรือประมงของชาติอื่น จะสามารถบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่เพื่อป้องกันไม่ให้คนเหล่านี้ทำการประมงเดือนได้หรือไม่
- ในกรณีที่รัฐได้มีการอนุญาตให้กองเรือประมงต่างชาติเข้ามาทำการประมงในน่านน้ำของประเทศ รัฐควรเพิ่มมาตรการเกี่ยวกับการประมงเดือนในข้อตกลงที่ทำไว้ได้หรือไม่
- หากรัฐได้ยินยอมให้มีการนำขึ้นท่าหรือขนถ่ายสัตว์น้ำจากเรือประมงต่างชาติ ที่ทำเทียบเรือของตน รัฐมีกฎหมายและวิธีการปฏิบัติที่สามารถใช้ในการควบคุมกิจกรรมดังกล่าวข้างต้น เช่น การตรวจสอบหรือไม่

3.4 แผนปฏิบัติการสากลฯ ได้กำหนดเครื่องมือสำหรับติดตามตรวจสอบการทำประมงเดือน ในเขตที่มีการติดตามตรวจสอบ ควบคุมและเฝ้าระวัง (Monitoring, Control and Surveillance หรือ MCS) ไว้อย่างกว้างๆ เพื่อใช้ในการต่อต้านการประมงเดือนไว้ ดังนี้

- ระบบติดตามเรือประมง (Vessel Monitoring System หรือ VMS)
- โครงการส่งผู้สังเกตการณ์ประจำบนเรือประมง
- ระบบรายงานผลจับในแต่ละเที่ยวเรือ
- การตรวจสอบเรือประมงทั้งที่ทำเทียบเรือและในทะเล
- การไม่อนุญาตให้เรือที่สงสัยว่าจะเป็นเรือประมงเดือนเข้าเทียบท่าหรือให้เอกสิทธิ์ใดๆ

3.5 ไทยควรส่งเสริมให้ชาวประมงทุกคนปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับการทำประมงโดยวิธีการสร้างสรรค์ ซึ่งรวมถึง การให้การศึกษาและบริการต่างๆ แก่ชุมชนและชาวประมง การให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการพัฒนากฎระเบียบทางการประมง การสร้างจิตสำนึกเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือปฏิบัติตามกฎระเบียบนั้นๆ และการจัดทำระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่ชาวประมงสามารถปฏิบัติตามได้โดยง่าย ทั้งนี้ ชาวประมงที่ฝ่าฝืนต่อกฎข้อบังคับนั้น ควรได้รับการลงโทษรุนแรง โดยรัฐควรปรับปรุงความสามารถในการตรวจตราเรือประมงและตรวจสอบในกรณีที่เชื่อว่าการทำการประมงเดือนเกิดขึ้น และจัดตั้งดำเนินคดีกับผู้กระทำการฝ่าฝืนอย่างจริงจัง

4. สำหรับความรับผิดชอบของไทยในฐานะรัฐเจ้าของธงนั้น แผนปฏิบัติการสากลฯ ได้กำหนดความรับผิดชอบเบื้องต้นของรัฐเจ้าของธงไว้ว่า

4.1 ควบคุมกิจกรรมการประมงของเรือที่ชักธงไทย รวมทั้งเรือประมงและเรือที่ใช้สนับสนุนการทำประมง เช่น เรือขนส่งหรือเรือแม่ที่ทำหน้าที่ส่งเสบียงและน้ำมันให้แก่เรือ ประมงและรับสัตว์น้ำกลับเข้าท่า

4.2 จดทะเบียนเรือประมงทุกประเภททุกขนาดให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และรวบรวมทะเบียนประวัติของเรือแต่ละลำไว้เป็นหลักฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไทยควรหลีกเลี่ยงการจดทะเบียนนั้นแจ้งรายชื่อประเทศทั้งหมดที่เรือลำนี้เคยจดทะเบียนมาก่อน หากพบว่าเป็นเรือที่เคยเปลี่ยนธงเป็นนิจสินแล้ว ไทยควรให้เจ้าของเรืออธิบายถึงสาเหตุในการเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเรือเป็นนิจสินนี้ด้วย

4.3 ไทยควรจะทำทะเบียนประวัติของเรือประมงไทยแต่ละลำไว้ทุกลำ

4.4 ห้ามมิให้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงในทะเลหรือมหาสมุทรอื่นใด เว้นเสียแต่ว่าเรือลำนั้นได้รับอนุญาตให้ทำการประมงได้จากรัฐบาลไทย รัฐเจ้าของธงจึงควรออกใบอนุญาตให้เฉพาะกับเรือที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยแล้วอย่างถูกต้อง และมีการบันทึกทะเบียนประวัติของเรือประมงลำนั้นไว้แล้ว ทั้งนี้ ก่อนที่ไทยจะอนุญาตให้เรือประมงต่างชาติเข้ามาทำการประมงในน่านน้ำไทยนั้น ควรตรวจสอบว่าเรือลำนั้นได้รับอนุญาตจากรัฐเจ้าของธงให้ไปทำการประมงนอกน่านน้ำของตนได้จริงหรือไม่ก่อน

การนำอวนลากแผ่นตะเเม้เข้ามาใช้ในประเทศไทย

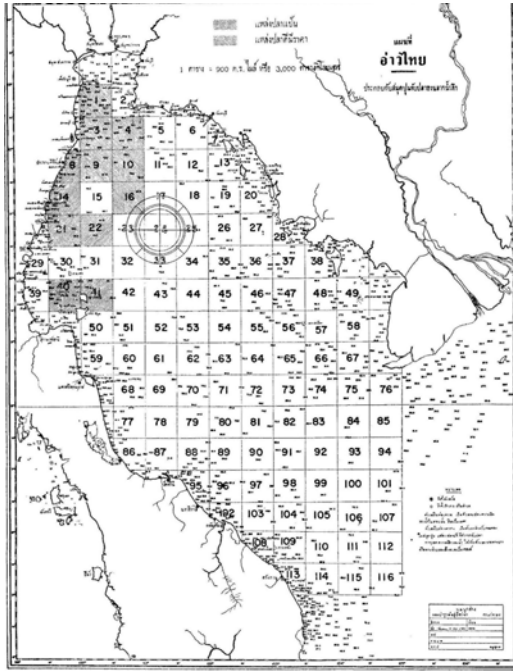
กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล
กุมภาพันธ์ 2550

การประมงของประเทศไทย ตั้งแต่สมัยโบราณมีการใช้เครื่องมือจับปลา เช่น โป๊ะ อวนตังเก อวนดำ อวนลอย สำหรับการจับปลาคิวน้ำได้แก่ ปลาหู ปลาปลิง ปลาโอ ปลาสิ่กุน ฯลฯ เป็นต้น ต่อมาประมาณปี พ.ศ. 2495 บริษัทไทยค้า จำกัด ได้ทำการต่อเรืออวนลาก (Trawler) ขนาดเล็กออกทำการประมง โดยอาศัยความร่วมมือของช่างต่อเรือชาวญี่ปุ่น เรืออวนลากของบริษัทไทยค้า จำกัด ได้ทดลองใช้เครื่องมืออวนลากแบบแผ่นตะเเม้ และอวนลากแบบเรือคู่ แต่ภายหลังได้เลิกใช้อวนแบบแผ่นตะเเม้ คงใช้แต่อวนลากแบบเรือคู่วิธีเดียว และต่อมามีปี พ.ศ.2496 บริษัทกิจไพศาล จำกัดได้นำเรือประมงลากคู่เข้ามาทำการประมงในอ่าวไทย โดยใช้ผู้ชำนาญชาวจีนเข้ามาใช้เครื่องมือและฝึกหัดให้ชาวประมง และต่อมามีปี พ.ศ. 2502 บริษัทไทยประมงทะเลจำกัด ได้ซื้อเรือประมงอวนลากคู่จากประเทศญี่ปุ่น เข้ามาทำการประมง แต่เนื่องจากชาวประมงไทยยังขาดความรู้ความชำนาญในการใช้อวนและแหล่งประมงในน่านน้ำไทย

จากการที่ประเทศไทยได้ลงนามในสนธิสัญญาทวิภาคี กับสาธารณรัฐแห่งเยอรมันนี(Federal Republic of Germany) ลงวันที่ 9 ตุลาคม ค.ศ. 1956 (พ.ศ.2499) เกี่ยวกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการ จึงได้มีข้อตกลงภาคผนวก (Supplementary agreement) แห่งทวิภาคีดังกล่าว ในเดือนมกราคม 1960 (พ.ศ. 2503) ที่สาธารณรัฐแห่งเยอรมันนี จะให้ความช่วยเหลือประเทศไทยในการพัฒนาประมงทะเล เนื่องจากกรมประมงเล็งเห็นว่าทรัพยากรสัตว์น้ำหน้าดินยังไม่ได้นำขึ้นใช้ประโยชน์ ดังนั้นกรมประมง กระทรวงเกษตร จึงได้เริ่มดำเนินการติดต่อขอเครื่องมือทำการประมงจากรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งเยอรมันนี ซึ่งรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งเยอรมันนีช่วยเหลือประเทศไทยโดยจัดส่งเครื่องอุปกรณ์ต่างๆสำหรับใช้ในงานทดลองทำการประมง เช่น อวนลากหน้าดินชนิดใช้เรือลำเดียว และชนิดใช้เรือ 2 ลำ อวนลากกลางน้ำ เครื่องหาฝูงปลา เครื่องวิทยุรับส่งระหว่างสถานีบนบกและในเรือ เครื่องกว้าน อุปกรณ์ต่างๆที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งเยอรมันนี คิดเป็นมูลค่าประมาณ 1,500,000 บาท ฝ่ายรัฐบาลไทยได้จัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งสำหรับจ้างผู้เชี่ยวชาญชาวเยอรมันจำนวน 3 คน เพื่อทำการฝึกสอนวิชาการใช้เครื่องมือจับปลาชนิดนี้ให้แก่ชาวประมงไทย

และเนื่องจากกรมประมงไม่มีเรือประมงของตนเองจึงได้ติดต่อขอความร่วมมือกับบริษัททะเลรินสด ซึ่งบริษัทนี้ก็ให้ความสนับสนุนเป็นอย่างดี โดยจัดเรือ 2 ลำ และคนงาน 16 คน ตลอดจนออกค่าใช้จ่ายต่างๆเพื่อดำเนินการทดลองจับปลา โดยมีข้อแม้ว่าสัตว์น้ำที่จับได้ต้องเป็นของบริษัททะเลรินสดทั้งหมด เมื่อทั้ง 3 ฝ่ายได้ประชุมกันเป็นที่ตกลงเรียบร้อยแล้ว จึงได้เริ่มลงมือทำการทดลองอวนลากชนิดต่างๆเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2504 ถึง วันที่ 5 กันยายน 2504 รวมเวลาที่ดำเนินการทดลอง 3 เดือน ผู้เชี่ยวชาญการประมงชาวเยอรมัน 3 คน คือ Dr. Klaus. Tiews หัวหน้าคณะได้เดินทางกลับภายหลังที่อยู่ได้เพียง 6 สัปดาห์ ผู้เชี่ยวชาญอีก 2 คน คือ Mr. Engel และ Mr. F. Eggers ทั้งสองคนนี้อยู่ช่วยเหลือสอนการใช้เครื่องมือทำการประมงแก่ชาวประมงไทยอยู่ประมาณ 3 เดือน และได้เดินทางกลับเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2504

ในการดำเนินการครั้งนั้น ได้มีการทดลองเครื่องมืออวนลากชนิดต่าง ๆ หลายประเภท

อวนลากกลางน้ำ(Two Boats Mid water Trawl)

มีจุดมุ่งหมายเพื่อจับปลาทุโดยใช้เรือยนต์ 2 ลำ และใช้อวน 1 ชุด ทำการลากจับปลาที่ขึ้นตามผิวน้ำหรือ กลางน้ำโดยใช้เครื่องหาฝูงปลา ดำเนินการทดลองในบริเวณ หน้าอ่าวปากน้ำชุมพร โดยครั้งแรกสามารถจับสัตว์น้ำได้เพียง 0.466 กิโลกรัม/ชั่วโมง และได้ทำการทดลองอีก 9 ครั้ง มีอัตราการจับสัตว์น้ำเพียง 8.571 กิโลกรัม/ชั่วโมง

อวนลากกลางน้ำใช้เรือลำเดียว(One Boats Mid water Trawl)

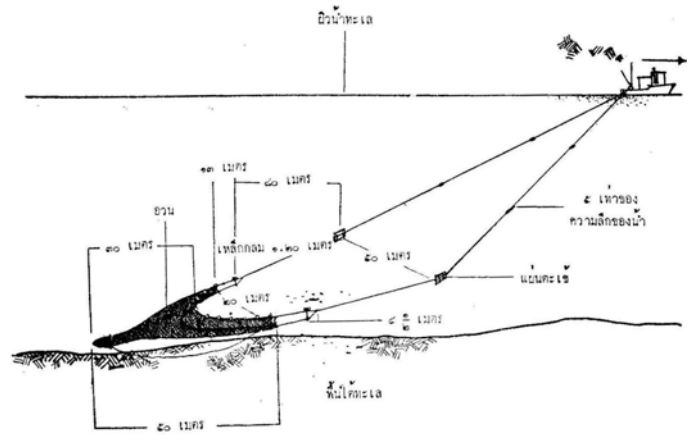
มีจุดมุ่งหมายเพื่อจับปลากระดูก ได้ทำการทดลองบริเวณหน้าอ่าวสมุทรสาคร โดยมีการวางอวน 9 ครั้ง ความลึกของน้ำ ตั้งแต่ 5 เมตร ถึง 12 เมตร สามารถจับปลากระดูก 20 กิโลกรัม/ชั่วโมง

อวนลากหน้าดินชนิดใช้เรือคู่(Two Boats Bottom Trawl)

มีจุดมุ่งหมายในการจับปลาหน้าดิน ทำการทดลองในบริเวณ หน้าเขาสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระดับน้ำลึก 30-40 เมตร โดยใช้เรือ 2 ลำทำการลงอวน 6 ครั้ง เวลาในการลากทั้งสิ้น 10 ชม. 35 นาที มีอัตราการจับสัตว์น้ำ 162.24 กิโลกรัม/ชั่วโมง

อวนลากหน้าดินใช้เรือลำเดียว (One Boat Otter Board Bottom Trawl)

มีจุดมุ่งหมายในการจับปลาหน้าดิน ทำการทดลองอวนลากหน้าดินดังกล่าว โดยใช้แผ่นตะเข้ช่วยถ่วงปลายปีกอวนและปากอวน ซึ่งสามารถถ่วงปลายปีกอวนได้กว้าง 50 เมตร และปากอวนกว้าง 20 เมตร ทำการทดลองโดยใช้เรือ 2 ลำ และมีอวนลำละ 2 ชุด ดำเนินการทดลองได้อัตราการจับสัตว์น้ำ 279.7 กิโลกรัม/ชั่วโมง (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ผลการจับสัตว์น้ำด้วยอวนลากหน้าดินใช้เรือลำเดียว

เรือ	พื้นที่สำรวจ	วันที่ทดลอง	เวลาลาก(นาที)	ปลาที่จับได้(กก.)
เรือहरिन 43	3,4,10	16-20 มิ.ย.04	1,440	3,071.0
	4,9,10	1-6 ก.ค. 04	2,100	6,136.5
	3,4,9,10	13-19 ก.ค. 04	2,167	9,999.5
	8,21,22,40,41	8-10 ส.ค. 04	1,138	8,368.9
	8	22-28 ส.ค. 04	845	9,807.5
เรือहरिन 44	3,4,9,10	16-21 มิ.ย.04	1,775	7,562.0
	3,9	1-7 ก.ค. 04	1,178	3,814.0
	3,4,9,10	13-16 ก.ค. 04	1,470	4,872.9
	3,4	26-29 ก.ค. 04	1,686	6,251.6
	1,8,14	1-3 ส.ค.04	915	8,708.2
	รวม		14,714	68,592
อัตราจับ(กก./ชั่วโมง)				279.70

ผลการทดลองดังกล่าวส่งผลให้การพัฒนาประมงอวนลากของไทยได้ขยายตัวภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ในเวลาต่อมา

ที่มา :

สนั่น ร่วมรักษ์ (2504) รายงานเกี่ยวกับการทดลองเครื่องมืออวนลากแบบต่างๆ จากเยอรมัน วารสารการประมง เล่มที่ 4 ปีที่ 14 หน้า 382-390.

สันต์ บัณจุกุล (มปป.) การประมงอวนลากในประเทศไทย วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.

บ้านกาแฟ...

MR. T

สวัสดิ์ศึกรับน้องๆ ใน Concept ของ “บ้านกาแฟ” คืออะไรก็ได้ที่พี่อยากเขียน น้องอยากรู้.. 5555 ที่จริงประเด็นที่จะพูดคุยกันในเดือนนี้เป็นอะไรที่พี่คิดมานาน และมีหลายคนถามมานาน วันนี้ได้โอกาส เลยคัดมาให้ลองอ่านดูนะครับ

ที่จะพูดคุยเดือนนี้คือ “หลักเกณฑ์การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และเครื่องหมายอื่นๆ หลักเกณฑ์การเว้นวรรค หลักเกณฑ์การเขียนคำย่อ” ตามราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งมันมีมากอย่างไรพี่ลงจะขอนำมาลงเป็นหลายตอนหน่วยนะครับ ในเดือนนี้จะมีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนดังนี้ คือ

- จุดภาค (Comma) หรือ จุดลูกน้ำ
- ไม้ยมก หรือ ยมก

จุดภาค (comma) หรือ จุดลูกน้ำ

ชื่อเครื่องหมายวรรคตอน รูปดังนี้ ,

มีหลักเกณฑ์การใช้ดังต่อไปนี้

๑. ใช้แยกวลีหรืออนุประโยคเพื่อกันความเข้าใจสับสน

ตัวอย่าง

(๑) ส่วนการประพันธ์เรื่องนี้, ที่ใดเป็นร้อยแก้วอยู่ในภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าก็ได้แต่งเป็นร้อยแก้ว, แต่ใดเป็นกาพย์กลอนก็แต่งเป็นกาพย์กลอน, เพื่อให้รูปคล้ายของเดิมมากที่สุดที่จะเป็นได้.

(สตุดีเด็ก ๆ เสฐียร โกเศศ และ นาคะประทีป โรงพิมพ์กัณฑ์ประดิษฐ์ พ.ศ. ๒๔๕๘ หน้า ก - ง)

๒. นายแดงที่เดินมากับนายดำ, เป็นกำนัน.

๒. ใช้คั่นคำในรายการ ที่เขียนต่อ ๆ กัน ตั้งแต่ ๓ รายการขึ้นไป โดยเขียนคั่นแต่ละรายการ ส่วนหน้าคำ “และ” หรือ “หรือ” ที่อยู่หน้ารายการสุดท้ายไม่จำเป็นต้องใส่เครื่องหมายจุดภาค

ตัวอย่าง

(๑) สินค้าราคาคูม ได้แก่ ข้าวสาร, น้ำตาลทราย, น้ำมันพืช และผงซักฟอก.

(๒) โทษมี ๓ ประการ คือ ปรับ, จำ หรือ ทั้งปรับทั้งจำ.

ในกรณีที่ต้องการแยกกลุ่มให้เห็นชัด อาจใส่เครื่องหมายจุดภาคหน้าคำ “และ” หรือ “หรือ” ก็ได้

ตัวอย่าง

(๑) เช็คของบริษัทนี้จะสมบูรณ์เมื่อมีผู้ลงนาม ๓ คน คือ ก หรือ ข, ค หรือ ง, และ จ ลงนาม.

(๔) เช็คของบริษัทนี้จะสมบูรณ์เมื่อมีผู้ลงนาม ๓ คน คือ จ ก, จ ก ง, หรือ จ ข ค, จ ข ง.

๓. ใช้ในการเขียนบรรณานุกรม วรรณคดี และนามานุกรม เป็นต้น

๓.๑ ใช้คั่นเมื่อมีการสับที่กั้นระหว่างนามสกุลกับชื่อ

ตัวอย่าง

๑. ปาสเตอร์, หลุยส์

๒. อัลคอคคัส, ลูซซา เมย์

๓.๒ ใช้คันเมื่อมีการสับที่กันระหว่างชื่อ นามสกุล กับคำนำหน้านาม หรือยศ และระหว่างราชทินนาม กับ บรรดาศักดิ์ ฐานันดรศักดิ์ หรือสมณศักดิ์ เป็นต้น

ตัวอย่าง

๑. แดง, นางสาว
๒. ถนัด คอมันตร์, พันเอก
๓. ญาณสังวร, สมเด็จพระ
๔. ธรรมโกศาจารย์, พระ
๕. นราธิปพงศ์ประพันธ์, พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่น
๖. พระคลัง (หน), เจ้าพระยา
๗. วิชาศิลป์กรรม, หลวง

๓.๓ ใช้คันเมื่อมีการสับที่กันระหว่างคำที่เป็นใจความหลักกับคำประกอบ

ตัวอย่าง

- (๑) ประชาธิปไตย, ระบอบ
- (๒) มหาธาตุ, วัด
- (๓) ไทย, ประเทศ

๔. ใช้คันจำนวนเลขนับจากหลักหน่วยไปที่ละ ๓ หลัก

ตัวอย่าง

- (๑) ๑,๐๐๐ อ่านว่า หนึ่งพัน
- (๒) ๑,๐๐๐,๐๐๐ อ่านว่า หนึ่งล้าน
- (๓) ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ อ่านว่า หนึ่งพันล้าน
- (๔) ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ อ่านว่า หนึ่งล้านล้าน

ไม้ยมก หรือ ยมก

ชื่อเครื่องหมายวรรคตอน รูปดังนี้ ๑

มีหลักเกณฑ์การใช้ดังต่อไปนี้

ใช้เขียนหลังคำ วลี หรือประโยค เพื่อให้อ่านซ้ำคำ วลีหรือประโยคอีกครั้งหนึ่ง

ตัวอย่าง

- (๑) เด็กเล็ก ๆ [เด็ก-เล็ก-เล็ก]
- (๒) ในวันหนึ่ง ๆ [ใน-วัน-หนึ่ง-วัน-หนึ่ง]
- (๓) แต่ละวัน ๆ [แต่-ละ-วัน-แต่-ละ-วัน]
- (๔) มีเสียงตะโกนว่า “ไฟไหม้ ๆ” [มี-เสียง-ตะ-โกน-ว่า-ไฟ-ไหม้-ไฟ-ไหม้]

หมายเหตุ

๑. คำที่เป็นคำซ้ำ ต้องใช้ไม้ยมก หรือยมก เสมอ เช่น สีคำ ๆ [สี-คำ-คำ] เด็กตัวเล็ก ๆ [เด็ก-ตัว-เล็ก-เล็ก]

๒. ไม่ควรใช้ไม้ยมก หรือ ยมก ในกรณีดังต่อไปนี้

๒.๑ เมื่อเป็นคำคนละบทคนละความ

ตัวอย่าง

เขียนผิด	ฉันจะไปปทุมวัน ๆ นี้.	เขาเคยมาทุกวัน ๆ นี้ไม่มา.	เขาชื่อสี ๕ กระป๋อง ๆ ละ ๕๐ บาท.
เขียนถูก	ฉันจะไปปทุมวันวันนี้.	เขาเคยมาทุกวัน วันนี้ไม่มา.	เขาชื่อสี ๕ กระป๋อง กระป๋องละ ๕๐ บาท.

๒.๒ เมื่อรูปคำเดิมเป็นคำ ๒ พยางค์ ที่มีเสียงซ้ำกัน

ตัวอย่าง

(๑) นานา เช่น นานาชาติ นานาประการ

(๒) จะจะ เช่น เขียนจะจะ ดำนาจจะจะ มุง (หลังคา) จะจะ

๒.๓ เป็นคำคนละชนิดกัน

ตัวอย่าง คนคนนี้ เช่น คนคนนี้มีวินัย (คนคำแรกเป็นสามาณชนาม คนคำหลังเป็นลักษณนาม)

๒.๔ เมื่อเป็นคำประพันธ์

ตัวอย่าง

ห้วนห้วนจิตรคิดคิดหวนครวญครวญา

คอยคอยหายหลายหลายนัคคัคคมา แพบพบเดือนเดือนเดือนว่าซ้ำซ้ำวัน

เอะเอะผิดติดติดเบือนเชือนเชือนไฉน แปลกแปลกใจใครใครรู้คูคูขัน

ทำทำที่หนีแฉ่งแฉ่งแก้งแก้งกัน เชิงเชิงชั้นหันหันบากจากจากใจ

ยกเว้นกลบทที่มีกำหนดให้ใช้ไม้ยมก

ตัวอย่าง

มีรูปใหญ่ ๆ ตั้ง ตามไตร มุขนา

ทกที่มุ่ม ๆ ของ เขตต์นั้น

ป้านลมจับ ๆ ไสว แสงเหยื่อ เยี่ยงเสย

กระเบื้องประดับ ๆ ถ้วยใสร์ สบสรรพฯ

มหัพภาค (full stop, period)

ชื่อเครื่องหมายวรรคตอน รูปดังนี้ .

มีหลักเกณฑ์การใช้ดังต่อไปนี้

ใช้เพื่อแสดงว่าจบประโยคหรือจบความ

ตัวอย่าง

(๑) คอยที่นี่.

(๒) ปุชนิยสถาน เป็นสถานที่เนื่องด้วยศาสนา ซึ่งเป็นที่ควรแก่การเคารพบูชา เช่น วัดพระศรีรัตนศาสดาราม พระปฐมเจดีย์.

ในกรณีที่ประโยคนั้น ๆ มีเครื่องหมายอัญประกาศหรือเครื่องหมายวงเล็บอยู่ด้วย ให้ใส่เครื่องหมายมหัพภาคไว้หลังสุด

ตัวอย่าง

(๑) ดังที่มีกล่าวไว้ในพระสูตรว่า “ขณะเมื่ออสูรถือเอาซึ่งรูปร่างเป็นตัวตนยืนอยู่บนสันเพชร ในกลางมหาสมุทร ความลึกแห่งทะเล ซ่อนร่างกายไว้ครั้งหนึ่ง ส่วนที่สูงดั่งยอดเขาพระสุเมรุ คือ เศียรของอสูรเห็นตระหง่าน”.

(๔) ยังช่วยสิ่งของต่าง ๆ ซึ่งยอมให้ชาวหัวเมืองหาส่งแทนเข้าเวรรับราชการอีกหลายอย่าง (สิ่งของเหล่านั้นแจ้งรายชื่ออยู่ในพระคลังสินค้าซึ่งจะกล่าวต่อไป).

อัฒภาค (semicolon)

ชื่อเครื่องหมายวรรคตอน รูปดังนี้ ;

มีหลักเกณฑ์การใช้ดังต่อไปนี้

๑. ใช้แยกประโยคเปรียบเทียบออกจากกัน

ตัวอย่าง

(๑) ลักษณะเขียนหนังสือ เราเขียนถ้อยคำติดกันไปหมดไม่เว้นระยะคำทุก ๆ คำอย่างเช่นลักษณะเขียนหนังสือของชาวยุโรป, จึงทำให้เป็นที่ถกเถียงกันไม่สู้ชำนาญในเชิงการอ่านหนังสือไทย; ไม่ใช่แต่ชาวต่างประเทศ, ถึงแม้คนไทย ๆ เรายังก็รู้สึกลำบากอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน.

(๒) คนบางคนมีความสามารถเล่นเครื่องดนตรีได้แทบทุกชนิด; บางคนเล่นไม่เป็นสักอย่าง.

(๓) น้ำมาปลากินมด; น้ำลดมดกินปลา.

๒. ใช้ค้นระหว่างประโยคที่มีรูปประโยคและใจความสมบูรณ์อยู่แล้ว เพื่อแสดงความต่อเนื่องอย่างใกล้ชิดของประโยคนั้น

ตัวอย่าง

วาทกรรมประสพอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บสาหัส; การแสดงดนตรีจึงต้องงด.

๓. ใช้แบ่งประโยค กลุ่มคำ หรือกลุ่มตัวเลขที่มีเครื่องหมายจุลภาคอยู่แล้ว ออกเป็นส่วนเป็นตอนให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อกันความสับสน

๓.๑ แบ่งประโยค

ตัวอย่าง

นางสาวมณฑาทิพย์กำลังแต่งตัว, หวีผม, แต่งหน้า, จะไปทำงาน; บังเอิญมีแขกมาหา, ต้องออกมารับแขก; เมื่อแขกไปแล้ว, จึงออกจากบ้าน; ทำให้ไปถึงที่ทำงานสาย.

๓.๒ แบ่งกลุ่มตัวเลข

ตัวอย่าง

๑, ๓, ๕; ๒, ๔, ๖

๔. ใช้ค้นคำในรายการที่มีจำนวนมาก ๆ เพื่อจำแนกรายการออกเป็นพวก ๆ

ตัวอย่าง

การสัมมนาครั้งนี้มีผู้แทนจากหน่วยราชการต่าง ๆ เข้าร่วมด้วย เช่น กรมวิชาการ, กรมอาชีวศึกษา, ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ; กรมป่าไม้, กรมวิชาการเกษตร, ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์; กรมอนามัย, กรมการแพทย์, ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข.

๕. ใช้ในหนังสือประเภทพจนานุกรม

๕.๑ เพื่อค้นบทนิยามของคำที่มีความหมายหลายอย่าง แต่ความหมายนั้นมีน้อยเนื่องกับความหมายเดิม

ตัวอย่าง

(๑) กิ่ง น. ส่วนที่แยกออกจากต้น, แขนง; ใช้เรียกส่วนย่อยที่แยกออกไปจากส่วนใหญ่ แต่ยังขึ้นอยู่กับส่วนใหญ่ เช่น กิ่งอำเภอ กิ่งสถานีตำรวจ; ลักษณะนามเรียกกว้างว่า กิ่ง; เรือชนิดหนึ่งในกระบวนพยุหยาตรา.

(๒) คุม น. ส่วนกลางของล้อเกวียนหรือล้อรถที่มีรูสำหรับสอดเพลลา; เครื่องกลัดกันส่วนต่าง ๆ ของเสื้อผ้าไม่ให้แยกออกจากกันทำเป็นรูปต่าง ๆ มักมีรั้งคุมสำหรับขัด, กระจุม ลูกกระจุม หรือ ลูกคุม ก็เรียก.

๕.๒ เพื่อค้นอักษรย่อบอกที่มาของคำ

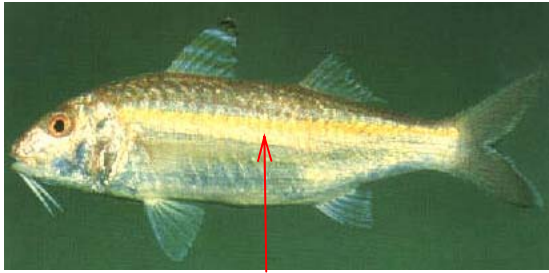
ตัวอย่าง

(๑) กุศล [-สน] น. สิ่งที่ดีที่ชอบ, บุญ. ว. ฉลาด (ศ.; ป. กุศล).

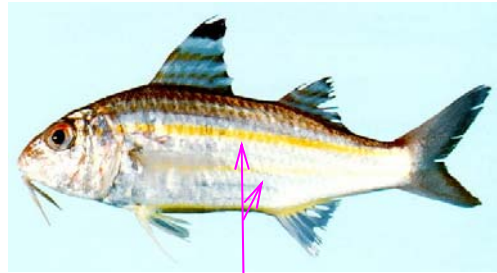
(๒) ปกรณ์ [ปะกอน] น. คัมภีร์, ตำรา, หนังสือ. (ป. ปกรณ์; ส. ปกรณ์).

ที่มา : <http://www.royin.go.th/>

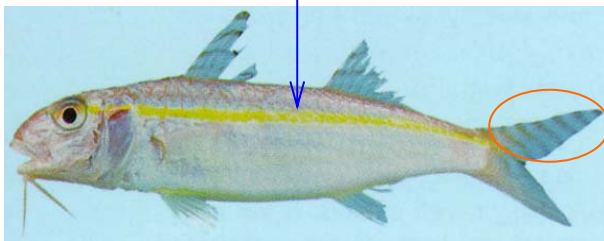
ป. ปลาหนัง

แถบสีเหลืองหนึ่งเส้นพาดตามความยาวลำตัว
Upeneus sundaicus, Ochreband goatfish

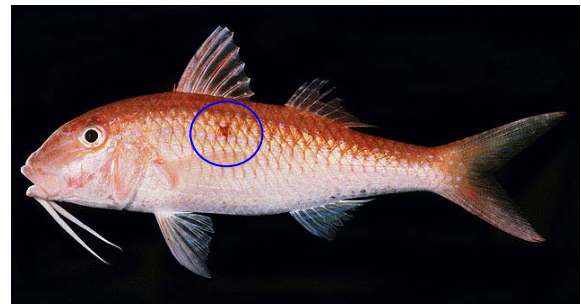
แถบสีเหลืองสองเส้นพาดตามความยาวลำตัว
Upeneus sulphureus, Sunrise goatfish

แถบสีเหลืองเข้มจากหลังตาถึง โคนหาง

ครีบหางแฉกบนมีแถบเหลืองหัวถึงหกแถบ

Upeneus moluccensis, Goldband goatfish

มีจุดสีแดงระหว่างเส้นข้างตัวและครีบอก

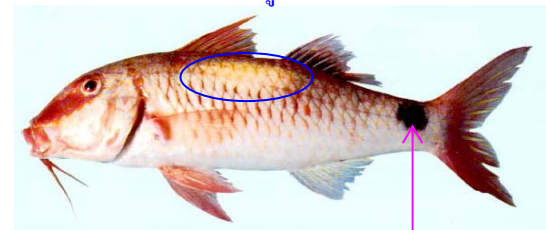
Parupeneus heptacanthus, Spotted golden goatfish

แถบสีน้ำตาลเข้มยาวตั้งแต่หลังตาถึงใต้ครีบหลังอันที่สอง

คอดหางมีปรางกลมสีดำ

Parupeneus macronema, Longbarbel goatfish

ระหว่างครีบหลังมีปรางรูปวงรีสีทอง

คอดหางมีปรางกลมสีดำ

Parupeneus indicus, Indian goatfish

การจำแนกสกุลและชนิดของสัตว์น้ำในครอบครัว Mullidae

- 1 มีฟันบนเพดานปาก.....3
- 2 ไม่มีฟันบนเพดานปาก.....5
- 3(1) ครีบหางแฉกบนมีแถบสีเหลืองหัวถึงหกแถบ.....*Upeneus moluccensis*
ไม่พบแถบสีทั้งครีบหางแฉกบนและครีบหางแฉกล่าง.....4
- 4(3) มีแถบสีเหลืองหนึ่งเส้นพาดตามความยาวลำตัว.....*Upeneus sundaicus*
มีแถบสีเหลืองสองเส้นพาดตามความยาวลำตัว.....*Upeneus sulphureus*
- 5(2) ไม่มีจุดสีตรงกอดครีบหาง มีจุดสีแดงระหว่างเส้นข้างตัวและครีบอก.....*Parupeneus heptacanthus*
มีจุดสีดำกลางคอดหาง.....6
- 6(5) มีแถบสีดำยาวตั้งแต่หลังตาถึงใต้ครีบหลังอันที่สอง.....*Parupeneus macronema*
ไม่มีแถบบนลำตัว ระหว่างครีบหลังมีปานรูปไข่สีทอง.....*Parupeneus indicus*

บ้านเราจะน่าอยู่

เศรษฐกิจพอเพียงในพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม ได้จัดทำทสปอตวิทยุเรื่อง “จับสัตว์น้ำแบบเศรษฐกิจพอเพียง” โดยอัญเชิญพระราชดำรัสเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” มากลั่นกรองประมวลจัดปรับเป็นสสปอตวิทยุ โดยพระราชดำรัสที่ได้น้อมนำมาเป็นแนวทางจัดทำทสปอตวิทยุ ได้แก่

“.....คำว่า พอ ก็เพียงพอ คนเราถ้าพอในความต้องการ ก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อย ก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ถ้าทุกประเทศมีความคิด ทำอะไรต้องพอเพียง พอประมาณ ไม่สุดโต่ง ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็เป็นสุข.....”

พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา: พระราชทาน วันที่ 4 ธันวาคม 2541

“.....เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดิน.....”

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว: จากวารสารชัยพัฒนา

“.....การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการเสริมพลังให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปได้อย่างมั่นคงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างรากฐานทางเศรษฐกิจและสังคมให้เข้มแข็ง รักษาความสมดุลของทุนและทรัพยากรในมิติต่าง ๆ ตลอดจนปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้อย่างรู้เท่าทัน และนำไปสู่ ความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนชาวไทย.....”

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ประมวลและกลั่นกรองจากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งพระราชทานในโอกาสต่าง ๆ สรุปเป็นนิยามเศรษฐกิจพอเพียง และได้อัญเชิญมาเป็นปรัชญานำทางในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (ข้อมูลข้างต้นทั้งหมดจากหนังสือ “เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร” จัดพิมพ์โดยกรมพัฒนาที่ดิน 2549)

“ทรัพยากรด้านการประมงจะต้องจัดเป็นระเบียบ ความสำคัญไม่ได้อยู่ที่ว่าปล่อยพันธุ์ปลาให้ดี หรือเลี้ยงปลาให้เติบโต สำคัญที่ว่าตามธรรมชาติเราปล่อยปลาไปแล้ว มันจะผสมพันธุ์หรือไม่ผสมพันธุ์กันก็แล้วแต่ แต่ว่ามันก็เติบโตตามธรรมชาติใช้การได้ ปัญหาอยู่ที่ในด้านการบริหารการจับปลา ไม่ใช่ด้านการเลี้ยงปลา สถานีประมงต่าง ๆ ก็ทำแล้ว แต่ที่จะต้องทำคือ บริหารเกี่ยวกับการจับปลาให้ประชาชนได้ประโยชน์จริงๆ”

พระราชดำรัสพระราชทาน จากหนังสือ “การอนุรักษ์จะได้ผลถ้าประชาชนมีส่วนร่วม” จัดพิมพ์โดยส่วนบริหารจัดการประมงน้ำจืด สำนักบริหารจัดการด้านการประมง กรมประมง 2549

ข้อมูลจาก ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม กรมประมง รวบรวม ธันวาคม 2549

...ท้าทาย...สมอง...

5			9		6	4
	9	1				
	2	6				
	1	7			9	3
5	6		3		1	7
	9	3		8	5	
				9	4	
				2	3	
9	7		8			2

คุณต้องเติมตัวเลข 1 ถึง 9 ลงในตารางโดยมีเงื่อนไขดังนี้

- ในตารางใหญ่ ตัวเลขทุกแถวทั้งแนวนอนและแนวตั้ง ประกอบด้วยตัวเลข 1 ถึง 9 และห้ามซ้ำกัน
- ทุกตารางย่อย 3 x 3 ใช้ตัวเลข 1 ถึง 9 ที่ไม่ซ้ำกัน
- ตัวเลขในช่องสี่เหลี่ยมที่ไขว้กันเป็นรูปตัว X นั้น แต่ละแถวต้องใช้ตัวเลขที่ไม่ซ้ำกันด้วย

อ่านดีๆ มีรางวัล

ฉบับนี้เราได้เริ่มรายการใหม่ๆ เพื่อให้เพื่อน พี่ น้องๆ ได้ร่วมสนุกกับเรา ขอเพียงท่านอ่าน “More To It” และตอบคำถามง่าย ๆ ๆ

1. ก่อนการนำอวนลากแผ่นตะเฆ่ แบบเยอรมันเข้ามาใช้ในประเทศไทย ชาวประมงไทยมีการใช้อวนลากหรือไม่ ถ้ามีเป็นอวนลากแบบของประเทศใด
2. ลักษณะและขอบเขตของ CCRF.
3. จากภาพด้านล่าง ภาพ A และ ภาพ B มีจุดต่างกัน 3 จุด มีที่ใดบ้าง และปลาตัวนี้มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่าอะไร?

A

B

กติกา : ตอบคำถามให้ครบ พร้อมระบุชื่อ ที่อยู่ และเบอร์โทรศัพท์ ส่งมาที่ [E-mail :mfrdb_moretoit@yahoo.co.th](mailto:mfrdb_moretoit@yahoo.co.th)

การพิจารณา : พิจารณาจาก E-mail ที่ตอบถูกทุกข้อ และส่งมาเป็นฉบับแรกของวันที่ 25 มีนาคม 2550

และฉบับสุดท้ายก่อนหมดเขต(วันที่ 28 มีนาคม 2550)

เฉลยคำตอบฉบับที่แล้ว

จากคำถามที่เราได้ถามเพื่อนๆ ไปในฉบับที่แล้ว ในฉบับนี้เราก็จะมาเฉลยคำตอบและมอบของรางวัล ซึ่งเป็นกระเป๋าตังค์สวยๆ จากต่างประเทศให้กับเพื่อนๆ ที่ตอบคำถามถูกต้องกันนะครับ

1. บริษัท Sojitz ทำฟาร์มปลาอะไรในอ่าวเปอร์เซีย

คำตอบคือ ปลาทูน่า

2. นักวิจัยคาดว่าปลาและสัตว์ทะเลแทบทุกสายพันธุ์จะไม่สามารถอาศัยอยู่ในทะเลได้อีกต่อไปภายในปีใด

คำตอบคือ ค.ศ. 2048 หรือ พ.ศ. 2591

รายชื่อผู้ที่ตอบคำถามได้ถูกต้อง

คุณ ศิริวรรณ ทองสัมฤทธิ์ จังหวัด สงขลา

ขอแสดงความยินดีกับผู้ที่ตอบคำถาม ได้ถูกต้องด้วยนะครับ และเราจะจัดส่งของรางวัล ไปตามที่อยู่ที่ได้ให้ไว้ นะครับ ^_^